

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 3Csp/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122490567
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2023:6122490567.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa v konaní pred sudkyňou JUDr. Emíliou Mišenkovou, v sporovej veci žalobcu: Okresný súd Stará Ľubovňa v právnej veci v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, C. XXX, právne zastúpený advokátom: JUDr. Marián Geleneky, sídlom Garbiarska 20, 064 01 Stará Ľubovňa, o zaplatenie 12.000,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške nároku na náhradu trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu, v upomínacom konaní na Okresnom súde Banská Bystrica, domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu istinu 12.000,- eur s prísl. a nahradiť mu trovy konania. Návrh odôvodnil tým, že na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 24.3.2022 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s. a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Ďalej uviedol, že postupca uzatvoril so žalovaným dňa 25.3.2019 zmluvu č. 5156177593, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, splácania peňažných prostriedkov a podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 16.9.2021, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 27.726,57 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 22.592,85 eur, z riadneho úroku vo výške 4.379,17 eur, zo zmluvného úroku z omeškania do zosplatnenia vo výške 178,89 eur a z úroku z omeškania po zosplatnení vo výške 575,66 eur, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky nevykonával žiadne úhrady. S poukazom na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR si žalobca v tomto konaní uplatňuje pohľadávku v nasledujúcej štruktúre: istina vo výške 12.000,- eur, riadny úrok vo výške 8.008,82 eur, predstavujúci úrok z istiny, aký by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí ponížený o sumu úhrad vykonaných na tento úrok a zmluvný úrok z omeškania do zosplatnenia vo výške 178,89 eur. Zvyšnú časť pohľadávky si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto

konaní uplatnil aj úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom 17.9.2021, t.j. dňom nasledujúcim po mimoriadnej splatnosti a náhradu trov konania.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 15.12.2022 pod sp. zn. 5Up/1798/2022 platobný rozkaz, ktorým návrhu žalobcu vyhovel v celom rozsahu.

3. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu, vydanému upomínacím súdom, odpor, v ktorom poukázal na spotrebiteľský charakter zmluvy a v súvislosti s tým, uviedol, že v prípade žalovaného, ako spotrebiteľa, došlo k viacerým porušeniam jeho práv ako spotrebiteľa a v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú viaceré podstatné náležitosti. Po citácii § 11 ods. 1 písm. b/, § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a čl. III., bod 2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere uviedol, že v tomto prípade bol porušený čl. III. bod 2 zmluvy, keďže žalovaný nebol oboznámením informovaný o zmene úrokovej sadzby, čím boli porušené povinnosti zo strany veriteľa. Tým došlo k absencii obligatórnej náležitosti zmluvy, ktorou je výška, počet, frekvencia splátok a poradie, v ktorom sa budú jednotlivé splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom a teda poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej namietal, že zmluva neobsahuje ďalšiu obligatórnu náležitosť, ktorou sú predpoklady použité na výpočet percentuálnej miery nákladov (RPMN). Zo zmluvy nie je vôbec zrejmé z akých údajov veriteľ pri výpočte RPMN vychádzal a neobsahuje ani vzorec uvedený v prílohe 2. zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný poukázal aj na ďalšiu dôležitú skutočnosť ustanovenú v § 7 ako aj § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., keď postupca v predmetnej veci nevynaložil takú mieru odbornej starostlivosti pri bráni zreteľa na existenčnú situáciu žalovaného a jeho schopnosť splácať predmetný dlh, ako to predpokladá zákon. Žalovaný namieta aj nárok uplatnený žalobcom v tomto konaní, keď v žalobe uvádza, že žalovaný z poskytnutého úveru uhradil sumu v celkovej výške 6.203,32 eur, pričom zo žalobcom predloženého výpisu nesporne vyplýva, že žalovaný uhradil sumu 9.994,22 eur a nie iba sumu 6.203,32 eur. Žalovaný rovnako namieta platnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, predčasného zosplatnenia úveru, najmä jeho neurčitost' a nezrozumiteľnosť a tvrdí, že mimoriadne zosplatnenie úveru žalovaného nie je platné, preto postupca nemohol postúpiť predmetnú pohľadávku na žalobcu. Vzhľadom na to, že postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu nie je platným právnym úkonom, nemôže byť žalobca aktívne legitimovaným subjektom v tomto konaní a preto namieta jeho aktívnu vecnú legitimáciu v konaní. Vzhľadom na uvedené dôvody navrhol, aby súd na základe podaného odporu platobný rozkaz zrušil a vec postúpil na prejednanie na príslušný súd.

4. Žalobca v replike zo dňa 8.2.2023 uviedol, že žalovaný v podanom odpore poukazuje na údajné neprijateľné zmluvné podmienky obsiahnuté v zmluve o splátkovom úvere zo dňa 25.03.2019, avšak žalovaný konštatuje len to, že zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, neuviedol však, akým spôsobom má tá - ktorá zmluvná podmienka spôsobovať podstatnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z uvedeného dôvodu považuje tieto tvrdenia žalovaného za ničím nepodložené a účelové. Na tomto mieste žalobca zdôraznil, že zmluva bola žalovanému v rámci kontraktačného procesu predložená na preštudovanie, pričom súhlas so všetkými jej ustanoveniami vyjadril vlastnoručným podpisom. K zmluvnej výške riadnych úrokov uviedol, že v prílohe predkladá amortizačnú tabuľku úveru, ktorá bola požadovaná zo strany žalovaného. Dodal, že v súvislosti s predmetnou zmluvou nebol vyhotovený osobitný dokument - splátkový kalendár, nakoľko takáto povinnosť nevyplýva zo žiadneho zákonného ustanovenia ani zo zmluvného dojednania. Splácanie poskytnutého úveru je upravené výlučne v zmluve, v ktorej je jasne uvedená výška, splatnosť a frekvencia splátok úveru. Žalobca vyhotovuje tzv. amortizačnú tabuľku iba na žiadosť dlžníka, pričom žalovaný v priebehu trvania zmluvného vzťahu, podľa jeho vedomostí, nepožiadaval o vyhotovenie amortizačnej tabuľky. Zo zmluvy vyplýva, že žalovaný úver získal so zľavou 2 % z úrokovej sadzby. Táto zľava bola poskytnutá ako odmena za sporenie v D. D. a za založenie poistenia k úveru bol žalovanému za odmenu poskytnutý úver so zľavou z úrokovej sadzby vo výške 0,50 %. Je teda zrejmé, že percentuálna sadzba sa v priebehu úveru menila z dôvodu nedodržavania zmluvných povinností žalovaného. Je teda zrejmé, že postupca si svoje povinnosti splnil a pri výpočte riadnych úrokov je potrebné vychádzať z aktuálnej úrokovej sadzby, nakoľko k jej zvýšeniu došlo v dôsledku nedodržavania zmluvných podmienok zo strany žalovaného. K predpokladom výpočtu RPMN uviedol, že z čl. I Zmluvy sú zrejmé nasledovné predpoklady na výpočet RPMN, predmetný úver teda nie je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu chýbajúcich predpokladov na výpočet RPMN. Pokiaľ ide o posúdenie schopnosti žalovaného splácať dlh konštatuje, že v uvedenej veci požiadali o doloženie podkladov postupca a po doložení ich súdu okamžite zašlú; v prílohe zatiaľ zasielajú podklady, ktoré pri uzatváraní zmluvy v tejto veci predložil žalovaný na preukázanie svojej bonity. Žalobca

má tiež za to, že pri uplatnení svojho nároku zohľadnil v podanej žalobe všetky platby realizované žalovaným. Ak má žalovaný vedomosť o ďalších platbách, žiada o predloženie relevantných dokladov. K námietkam žalovaného ohľadom neplatného postúpenia pohľadávky, po citácii ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách č.483/2001 Z.z. v platnom a účinnom znení poukázal na to, že žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy riadne a včas, postupca v zmysle zo dňa 17.09.2021 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru z dôvodu, že žalovaný od výzvy pred zosplatením úveru do dňa zosplatenia úveru nielen že nedoplatil sumu, s ktorou bol v omeškaní v zmysle výzvy zo dňa 15.08.2021, ale zároveň nastala splatnosť ďalšej splátky. Postupca teda využil svoje právo zosplatiť pohľadávku. Ku dňu zosplatenia úveru teda boli splnené všetky podmienky pre platné predčasné ukončenie úverovej zmluvy vyhlásením úveru za predčasne splatný a postup, ktorý postupca pri vyhlasovaní mimoriadnej splatnosti úveru zvolil, je plne v súlade s odbornou literatúrou, v ktorej možno nájsť odpoveď ohľadom výkladu ust. § 53 ods. 9 OZ, v spojení s ust. § 565 OZ. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovaný neuhradil žiadne splátky. Žalobca dal po pozornosti súdu rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.3.2018 sp. zn. 7Cdo/26/2017, v dôvodoch ktorého je uvedené podmienky podľa § 92 ods. 8 ZoB, za akých je možné postúpiť pohľadávku banky, konkrétne:

- zmluva o postúpení pohľadávky musí mať písomnú formu,
- banka musí písomne vyzvať dlžníka, na splnenie pohľadávky,
- dlžník musí byť nepretržite viac než 90 v omeškaní s plnením svojho záväzku.

Uvedené podmienky sú podľa názoru žalobcu v danom prípade bez pochybností splnené. Zmluva o postúpení pohľadávky má písomnú formu a žalovaný bol opakovane vyzývaný na splnenie pohľadávky, pričom v liste Výzva zo dňa 20.12.2021 bol výslovne upozornený na to, že postupca je oprávnený postúpiť Pohľadávku tretej osobe v prípade, že žalovaný pohľadávku včas neuhradí. Čo sa týka skutočnosti, že výzva pred postúpením pohľadávky nemusí mať osobitné náležitosti, poukázal na judikatúru všeobecných súdov, a to: uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 11CoCsp/9/2021 z 21.09.2022, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11CoCsp/13/2022 zo 17.08.2022, rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6CoCsp/16/2022 z 28.06.2022: rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17CoCsp/2/2022 z 28.07.2022, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11CoCsp/36/2021 z 30.11.2021. Na základe uvedeného považujú za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 ZoB a porušeniu bankového tajomstva. V zmysle vyššie uvedeného žalobca navrhol, aby konajúci súd vyhovel podanej žalobe v zmysle doterajších vyjadrení.

5. Žalovaný v duplike zo dňa 13.3.2023 zotrval na jeho predchádzajúcom vyjadrení zo dňa 12.1.2023, ako aj na skutočnostiach v ňom uvedených. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu uvedené v bode II. jeho vyjadrenia, že žalovaný vo svojom podaní neuviedol, akým spôsobom má tá - ktorá zmluvná podmienka spôsobovať podstatnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, toto tvrdenie považuje za nepreukázané a účelové a tvrdí, že vo svojom odpore vytkol viacero vád zmluvy o úvere, ktoré aj náležite odôvodnil. Čo sa týka náležitostí spočívajúcej v predpokladoch použitých na výpočet RPMN, zotráva na svojich vyjadreniach, pričom navyše poukazuje na to, že RPMN uvedená v zmluve je vypočítaná s ohľadom na úrokovú sadzbu po zľave, teda 9,90% p.a., avšak chýba jej výpočet, ak je úroková sadzba vo výške 11,90% p.a. Navyiac z vyjadrenia žalobcu nesporne vyplýva, že postupca zmenil výšku úrokovej sadzby hneď trikrát, a to 9,90% p.a., 10,40% p.a. a 11,90% p.a., a to v závislosti od splnenia resp. nespĺnenia podmienok uvedených vo zverejnení. Zmluva teda nezohľadňuje zmenu úrokovej sadzby pri výpočte RPMN, vzhľadom na čo nie sú v zmluve uvedené všetky predpoklady použité pre jej výpočet v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. h/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Vo vzťahu k posúdeniu schopnosti žalovaného splácať poskytnutý úver tvrdil, že postupca zanedbal svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch, čo spôsobuje, že žalobca nie je oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej žalovaný namieta vecnú legitimitáciu žalobcu, pričom dôvodí tým, že v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 17.09.2021 postupca žalovanému oznámil len to, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a/ produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., a preto vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 16.09.2021. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru však neobsahuje jednoznačné, jasné a určité a rovnako nezameniteľné skutkové a právne odôvodnenie jeho urobenia smerom k právnenému postaveniu spotrebiteľa a trvanie spotrebiteľského záväzku, pretože neobsahuje dôležitý údaj,

a to identifikáciu tej nezaplatenej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatenie celého dlhu, preto je podľa nášho názoru podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 tohto zákona neurčité a absolútne neplatné. Vzhľadom na to, že oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru je neplatné, a teda ani samotný úver nebol platne zosplatený. Ak teda úver nebol platne zosplatený, následné postúpenie pohľadávky z celého úveru je nielen v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ale aj v rozpore s ust. § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, a to konkrétne s požiadavkou postúpiť úver po konečnej splatnosti úveru alebo po jeho platnom vyhlásení za predčasne splatný. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

6. Súd vykonal pojednávanie dňa 14.12.2023, ktorého sa zúčastnili právny zástupca žalobcu a právny zástupca žalovaného.

7. Na predmetnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, celým spisovým materiálom a zistil skutkový stav tak, ako je popísaný v bode 1. tohto rozsudku, ktorý z dôvodu hospodárnosti nepovažuje za potrebné opätovne prepisovať aj na tomto mieste, preto naň v celom rozsahu poukazuje.

Zistený skutkový stav súd posúdil podľa týchto zákonných ustanovení:

8. Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako Občiansky zákonník“), právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

9. Podľa 39 ods. 1 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

10. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

12. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

13. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

14. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 1 písm. 2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej aj ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa, tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu.

17. Podľa § 2 písm. a), b) c) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu,⁶⁾ ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

18. Podľa § 17 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

19. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách účinného v čase postúpenia dlhu (ďalej aj ako „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

21. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania v právnych vzťahoch vzniknutých po 1.2.2013 je

o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Právne posúdenie veci

22. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 25.3.2019 zmluvu o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver), predmetom ktorého bolo poskytnutie spotrebného úveru na čokoľvek vo výške 25.000,- eur. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v 96 mesačných splátkach vo výške 407,60 eur, pri úrokovej sadzbe fixnej do splatnosti, 11,90 % ročne v deň uzatvorenia zmluvy s tým, že banka poskytuje predstavuje 9,90 % v deň uzatvorenia zmluvy. RPMN predstavovala 12,51 % a celková čiastka spojená s úverom: 39.128,36 eur. Prvá splátka bola splatná dňa 20.5.2019, ostatné splátky splatné k 20. dňu v mesiaci a posledná, čo je aj termín konečnej splatnosti, 20.04.2027.

23. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že žalobca si v konaní uplatňuje voči žalovanému nárok vzniknutý mu z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaný zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ. Predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou a preto súd na právny vzťah založený touto zmluvou o úvere prednostne aplikoval príslušné ustanovenia Občianskeho

zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (okrem iných) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky (§ 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch).

24. Je pritom nutné poznamenať, že spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu, ktorý je predmetom sporu, žalobca v spore nespochybňoval.

25. Žalobca si v konaní uplatňuje nárok, ktorý na neho prešiel titulom právneho nástupníctva po tom, čo právny predchodca žalobcu vykonal predčasné zosplatenie úveru.

26. Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného nároku sa súd prednostne zamerl na skúmanie vecnej legitímácie strán sporu, predovšetkým na skúmanie, či je žalobca aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej, t. j. existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, t. j. existencie tvrdennej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo/205/2009).

27. Z uvedeného dôvodu súd zamerl pozornosť na vysporiadanie sa s otázkou platného postúpenia pohľadávky, na základe ktorej by súd mohol konštatovať, že žalobca je skutočným nositeľom práva, ktorého sa v spore voči žalovanému domáha.

28. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Tieto hmotnoprávne podmienky pre platné a zákonné postúpenie pohľadávky, v spojení s § 17 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch musia byť splnené kumulatívne. Súd poukazuje na to, že § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka až po trojmesačnom omeškaní. V tejto časti je toto ustanovenie tzv. lex specialis k § 565 druhá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. V prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom sa stali zročnými aj ďalšie splátky. Pre prípad, že sa jedná o pohľadávku banky, pristupujú ďalšie podmienky pre postúpenie pohľadávky definované v § 92 ods. 8 zákona o bankách.

29. Keďže žalobca sa domáhal zaplataenia žalovanej sumy pre nesplnenie povinnosti žalovaného plniť svoj dlh vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, v dôsledku čoho mal právny predchodca žalobcu úver zosplatiť v súlade s čl. II. bod 5 úverovej zmluvy a s bodom 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok ku dňu 16.9.2021, a to listom zo dňa 17.9.2021, súd prioritne teda skúmal, či v danom prípade boli splnené podmienky pre zosplatenie celého zvyšku dlhu, či bolo preukázané zosplatenie úveru. Totiž k postúpeniu pohľadávky mohlo dôjsť iba v prípade splatnosti celého dlhu. Výzvou zo dňa 15.8.2021 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného, aby zaplatil nedoplatok na splátkach vo výške 4.774,35 eur najneskôr do 15 dní odo dňa doručenia tejto výzvy s upozornením, že ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí, (nie je zrejmé o akú splátku sa jedná), bude veriteľ oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, čím sa stane splatnou v celom rozsahu. Uvedenú výzvu právny predchodca žalobcu doručoval žalovanému na adresu žalovaného uvedenú v zmluve (č. I. 36 spisu).

30. Súd sa teda v prvom rade zaoberal výzvou uskutočnenou v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a s výslovným upozornením na možnosť veriteľa požadovať zaplataenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Predmetná výzva potom pre jej platnosť musí byť dostatočne určitá, tzn. musí z nej byť zrejmé, pre nezaplataenie ktorej splátky má následne dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, ktorým vyhlásením bude veriteľ požadovať zaplataenie celej pohľadávky. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka právo na jednorazové splataenie celej neuhradenej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplataením splátky spotrebiteľa. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka zase ustanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Nakoľko ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565 Občianskeho zákonníka, je potrebné ustáliť, že právo podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace, trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplataenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Veriteľ je potom časovo limitovaný využitím práva na zosplataenie. Zo splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplataenie uplatniť, inak jeho právo zaniká. Súd ďalej má za to, že pre platné zosplataenie celého úveru sa vyžaduje doručenie výzvy na úhradu omeškaných splátok a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ako následok nezaplataenia pohľadávky aj napriek doručenej výzve. Pretože až dorúčením predmetného oznámenia sa žalovaný mohol dozvedieť, že pohľadávka je splatná v celom rozsahu a žalobca je oprávnený postupovať v zmysle § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

31. Zo systematického zaradenia ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 v Občianskom zákonníku ako aj logického výkladu vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne dva úkony, ktoré úkony musia byť pre možnosť mimoriadneho zosplataenia dlhu uskutočnené, pričom tieto úkony musia byť adresné a určité. Prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, keď z predmetných úkonov musí byť jednoznačné, vo vzťahu ku ktorej splátke výzva a zosplataenie smeruje. V tomto smere súd konštatuje, že z výzvy zo dňa 15.8.2021 (č. I. 35 spisu) ako ani z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 17.9.2021 (č. I. 21 spisu) nevyplyva, vo vzťahu ku ktorej nezaplataenej splátke malo dôjsť k zosplataeniu pohľadávky (keď uvedené skutočnosti žalobca v žalobe ani skutkovo netvrdil).

32. V zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

33. V zmysle podmienky určitosti právneho úkonu je nutné konštatovať, že z predmetnej výzvy ako aj z oznámenia o zosplataení pohľadávky nevyplyva, pre ktorú splátku, kedy a v akej výške sa žalovaný dostal do omeškania, keď sa jedná o podmienku pre následné zosplataenie úveru. Spotrebiteľovi musí byť z výzvy a oznámenia jednoznačne určiteľné, pre nezaplataenie ktorej splátky veriteľ dlh

chce zosplatniť, resp. zosplatňoval. Zo súdu predloženej výzvy a oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti zmienené skutočnosti nevyplývajú a súd teda ustálil, že takéto právnym predchodcom žalobcu uskutočnené právne úkony sú neurčité a nezrozumiteľné, čiže tieto úkony neboli uskutočnené v súlade so zákonom (§ 37 ods. 1, § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), nedošlo teda k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a právny predchodca žalobcu teda nemohol platne postúpiť pohľadávku vyplývajúcu z predmetnej úverovej zmluvy.

34. Právny úkon, ktorý nie je dostatočne určitý je nutné posúdiť ako absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Postúpenie pohľadávky bez splnenia zákonných podmienok (§ 53 ods. 9 občianskeho zákonníka, § 565 Občianskeho zákonníka, § 91 ods. 8 zákona o bankách pri bankách, § 17 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch) je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu má súd povinnosť prihliadať ex offo. Vyhlásenie veriteľa o predčasnej splatnosti dlhu je jednostrannou zmenou zmluvných podmienok, ktorá, ako vyplýva z judikatúry Súdneho dvora EÚ (rozsudok vo veci C-92/11, RWE Vertrieb AG vs. Verbraucher Zentrale Nordrhein - Westfalen a ďalšie) má byť nevyhnutne odôvodnená.

35. V tejto súvislosti súd uvádza, že predžalobná upomienka ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pre svoju určitosť musia jasne definovať omeškanie splátky ako dôvodu pre mimoriadnu splatnosť úveru, keď pokiaľ táto podstatná náležitosť chýba, jedná sa o neurčité právne úkony v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. S takýmto záverom sa rovnako stotožnil Krajský súd v Prešove, ktorý v rozhodnutí zo dňa 28.06.2018 sp. zn. 6Co/26/2017 uviedol, že „Odvolací súd tiež poznamenáva, že taký právny úkon, akým je zosplatnenie celého dlhu

by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej nezaplatennej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítať premičacia doba podľa §103 OZ. Preto možno celkom opodstatnene konštatovať nad rámec potreby pre rozhodnutie v merite veci, že právny úkon, ktorým veriteľ zosplatnil celý dlh je na úkor určitosti, nejasný, vyvoláva otázky a preto neplatný pre jeho neurčitosť (§ 37 ods.1 OZ)“.

36. Vo vzťahu k samotnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, ktorú mimoriadnu splatnosť úveru vyhlásil právny predchodca žalobcu ku dňu 16.9.2021, súd uvádza, že keďže výzva ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru neuvádzajú, pre nezaplatenie ktorej splátky malo dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, súd ani z dostupných údajov nie je schopný overiť, či došlo k splneniu podmienok definovaných v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, keď dlžník musí byť pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru v omeškaní najmenej 3 mesiace, keď v tejto lehote musí byť dlžníkovi zo strany veriteľa doručená notifikácia s lehotou 15 dní na zaplatenie tak, aby 15- dňová lehota na zaplatenie uplynula v rámci 3-mesačnej lehoty. Súd v tejto súvislosti uvádza, že pokiaľ nevie na základe žalobcom uskutočnených úkonov overiť, či žalobca bol v omeškaní 3 mesiacov, keď v tomto časovom úseku mala byť uskutočnená výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, o to viac nie je možné očakávať od žalovaného, spotrebiteľa bez právneho vzdelania, aby k takémuto overeniu dospel. Až po splnení týchto podmienok môže veriteľ pristúpiť k zosplatneniu úveru. Tým, že výzva ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru sú neurčité, súd nemohol overiť splnenie zákonnej podmienky stanovenej na postúpenie pohľadávky. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že žalobca v podanej žalobe ani len skutkovo netvrdil, pre nezaplatenie ktorej splátky malo dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Žalobca si v konaní nesplnil svoju povinnosť skutkových tvrdení, keď rozhodné skutkové konania, ktoré majú vplyv na preukázanie uplatneného nároku tak, ako je uvedené vyššie v rozsudku, v žalobe (ako aj v ostatných vyjadreniach žalobcu) absentujú. Súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka možnosť realizácie práva veriteľa predčasne zosplatniť úver podmieňuje uplynutím 3 mesačnej doby od omeškania so zaplatením splátky, tak je zrejmé, že táto konkrétna splátka musí byť jednoznačne identifikovateľná, čomu zodpovedá povinnosť vedieť ju i konkretizovať. Samotný veriteľ predsa musí vedieť, pre nezaplatenie ktorej konkrétnej splátky svoje právo zosplatniť úver realizuje, a nie je žiaden dôvod, aby touto informáciou nedisponoval aj dlžník. Nie je žiaden racionálny dôvod, aby tento dôležitý údaj nebol obsiahnutý aspoň v jednej notifikácii veriteľa.

37. Ďalej súd uvádza, že v prípade pohľadávky banky (ako to bolo aj v tomto prípade) je spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je splatná (dospelé splátky) a len za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky na plnenie potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Tieto podmienky postúpenia stanovuje priamo Zákon o bankách, a aj keby boli zákonodarcom stanovené za účelom ochrany bankového tajomstva, ide o zákonné podmienky postúpenia pohľadávky, pri porušení ktorých právny úkon postúpenia pohľadávky porušuje zákon, a je preto podľa § 39 OZ neplatný.

38. V danom prípade teda súd má za to, že výzva na zaplatenie neuhradených splátok, obsahujúca možnosť zosplatenia úveru zo dňa 15.8.2021 je neurčitá a nespĺňa požiadavku určitosti, preto ju nemožno považovať za kvalifikovanú výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca napokon v konaní netrdil a ani nepreukázal, že by žalovanému odoslal výzvu, ktorá by spĺňala podmienku určitosti, tzn. z ktorej výzvy by bolo zrejmé, s akou splátkou a v akej výške je žalovaný v omeškaní.

39. V súvislosti s uvedenými skutočnosťami súd poukazuje na § 525 Občianskeho zákonníka, ktorý jednoznačne definuje, ktoré pohľadávky nemožno platne postúpiť, pričom postúpenie určitých pohľadávok môže byť zakázané špeciálnymi predpismi (§ 92 ods. 8 zákona o bankách, § 17 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch), prípadne postúpenie môže byť zákonom síce dovolené, ale len za určitých podmienok. Na tomto mieste súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v konaní, sp. zn. 1Cdo/147/2017, v ktorom posudzoval platnosť/neplatnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky podľa Občianskeho zákonníka a konštatoval (rozhodnutie zo dňa 24.04.2018), že osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je neplatné postúpenie potrebné. Najvyšší súd v predmetnom konaní výslovne uviedol, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta Zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Najvyšší súd v predmetnom konaní zároveň konštatoval, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 Občianskeho zákonníka alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.

40. Rovnako súd poukazuje na závery Najvyššieho súdu SR uvedené v rozsudku z 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017, podľa ktorého podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.). Z uvedeného teda vyplýva, že je povinnosťou žalobcu preukázať, že v konaní boli splnené všetky podmienky upravené § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, § 565 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zákona o bankách, § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch) za splnenia ktorých môže byť postúpená banková pohľadávka. Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane konania, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je ten, kto nespĺnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

41. Zároveň je v tejto súvislosti nutné poukázať na rozsudok NS SR zo dňa 24.04.2018, sp. zn. 1Cso/147/2017 (R 60/2016), kde Najvyšší súd konštatoval, že „je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi“.

42. Súd v súvislosti s vyššie uvedeným dospel k záveru, že podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu žalovaného na tretiu osobu, ktorá nie je bankou (žalobca) podľa § 53 ods. 9

Občianskeho zákonníka, § 565 Občianskeho zákonníka, v spojení s § 92 ods. 8 zákona o bankách, § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch tak neboli splnené, keď právny predchodca žalobcu nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru: Preto je potrebné považovať vyhlásenie mimoriadnej splatnosti za neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a ak došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, postúpenie pohľadávky je neplatný právny úkon, keďže v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z o spotrebiteľských úveroch sa postúpila pohľadávka, ktorá nebola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Uvedené malo za následok, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne jeho tvrdenej aktívnej legitímácie v tomto súdnom konaní.

43. Súd uzatvára, že žalobca v konaní nepreukázal splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie pohľadávky, vo veci nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči žalovanému na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2021, ktorá je v tejto časti neplatná pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. a postupca (právny predchodca žalobcu) zostal veriteľom svojej pohľadávky, ktorá na žalobcu pre neplatnosť zmluvy neprešla, na základe čoho je nutné konštatovať, že v konaní nebola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu.

44. Nakoľko súd konštatoval absenciu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ďalšími tvrdeniami sporových strán sa už nezaoberal, keďže tieto nemohli zvrátiť ustálenie neurčitosti právneho úkonu (výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). V tomto smere súd poukazuje na konštatáciu Ústavného súdu SR, ktorý vo svojich rozhodnutiach opakovane uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07).

45. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

46. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

47. Úroky z omeškania predstavujú sekundárny právny nárok, ktorý vzniká ex lege ako dôsledok porušenia primárnej právnej povinnosti plniť svoj peňažný záväzok včas a riadne. Možno ich vymedziť ako určitú majetkovú sankciu, ktorú zákon spája výlučne s omeškaním plnenia peňažného záväzku. Vzhľadom na skutočnosť, že súd zamietol žalobcu čo do zaplatenia istiny, nevznikol žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré sú sekundárnym nárokom závislým od povinnosti zaplatenia istiny. Súd preto nárok žalobcu aj vo vzťahu k zaplateniu úrokov z omeškania z dlžných súm zamietol.

48. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

51. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď súd žalovanému ako úspešnej strane v konaní priznal náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 CSP vyšší súdny úradník, samostatným uznesením.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Stará Ľubovňa.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.